

TEVEKKÜL ANLAYIŞIMIZ NASIL ..?

Mehmet PAKSU tarafından yazıldı

Pazartesi, 20 Mayıs 2024 18:37 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Mayıs 2024 18:37

Önce bir hikâyecik. Bir vakitler iki adam sırtlarına ağır yükleri yüklemişler, birer bilet alarak büyük bir gemiye binmişler. Birisi girer girmez yükünü gemiye bırakmış, üstüne oturmuş, eşyasını kontrolü altına almış. Öbürü hem ahmak, hem de gururlu olduğu için yükünü gemiye bırakmamış Ona demişler:

"Sırtındaki ağır yükü gemiye bırak da rahat et."

Adam oralı olmamış, demiş ki: "Hayır, ben bırakmayacağım, belki kaybolur. Ben güçlüyüm, malımı sırtımda ve başımda tutarak koruyacağım." Ona tekrar demişler:

"Bizi ve sizi taşıyan padişahın bu gemisi büyüktür, güçlüdür. Malını daha iyi korur. Belki başın döner, yükünle beraber denize düşersin. Hem gittikçe kuvvetten düşersin. Şu bükülmüş belin, şu akılsız başın, gittikçe ağırlaşan şu yüklere dayanamayacak. Kaptan da seni bu halde görse, Ya "Delidir" diye seni kovar ya "Haindir, gemimizi suçluyor, bizimle alay ediyor, hapsedilsin" der demişler.

"Hem herkese maskara olursun. Herkes sana bakıyor. **Böbürleniyorsun ama çaresizsin. Gururlusun, ama âcizsin. Yapmacık hareketinle gösteriş yapıyorsun. Gülünç duruma düştün** . Herkes sana gülüyor."

Bu ikazlardan sonra akli başına gelmiş yükünü yere bırakmış, üstüne oturmuş. "Oh! Allah razı olsun, zahmetten, hapisten maskara olmaktan kurtuldum" demiş, teşekkür etmiş.

İşte Allah'a tevekkül eden ve etmeyen adamın durumu böyle... **Bizler de sıkıntılar, dertler, hastalıklar, musibetler denizinin tam ortasındayız.**

Hayat gemisine binmiş yol alıyoruz. Sayılı günler bitinceye kadar bu yolculuğumuz devam edecek.

Öyle zaman olur ki, hayat çekilmez bir hal alır. Bazı anlar gelir, tıknafes oluruz, burnumuzdan bile zor nefes alırız. Gecemizi gündüzümüze katar çalışırız, çabalarız, uğraşırız, didiniriz ama istediğimizi elde edemeyiz.

Dertlerin biri biter, diğeri başlar. Bir hastalıktan kurtulurken çok geçmeden bir başka hastalık kapımızı çalar.

Gün gelir açtığımız telefonlar yüzümüze kapanır, çaldığımız kapılar duvar olur. Elimiz

TEVEKKÜL ANLAYIŞIMIZ NASIL ..?

Mehmet PAKSU tarafından yazıldı

Pazartesi, 20 Mayıs 2024 18:37 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Mayıs 2024 18:37

böğrümüzde ortada kalırız.

Maddi sıkıntılar, anlaşmazlıklar, geçimsizler birbiri ardı sıra gelir. Çaresiz, eli boş bir duruma düşeriz.

İşte bütün bu çıkmazlarda, açmazlarda ve çözümsüzlüklerde bir şeyi unutmuşuz ama farkında değiliz.

Unuttuğumuz şey, bir değişik ifadeyle hakikat ve sır tevekküldür. Tevekkülü içselleştirmek için şu sorgulamadan geçirelim kendimizi:

Bir insan olarak elimizden geleni yaptık mı, üzerimize düşen görevleri yerine getirdik mi, bütün kapıları çaldık mı, her yola başvurduk mu, bıkmadan, usanmadan, bezginlik, yılgınlık göstermeden çalıştık mı?

İşte bütün bunlardan sonra yapılması gereken tek bir şey kalıyor: Sonucu Allah'a bırakmak, başarıyı Allah'tan beklemek, sadece ve sadece ona minnet duymak.

Diyelim ki, her şey istediğimiz gibi mi sonuçlandı, şükrederiz; tersi mi oldu, sabrederiz. Çünkü bize düşen sadece elimizden geleni yapmaktır.

Çiftçi örneğinde olduğu gibi

. Çiftçi tarlasını sürer, tohumunu serper, gübresini saçar. Sonra ne yapar, sonucu Allah'tan bekler. Gözleri bulutlarda yağmuru bekler.

Artık o üzerine düşeni yapmıştır, sonucu Allah'tan beklemektedir. Allah dilerse, emeğini boşa çıkarmaz, bol ürün verir.

Dilerse tersi de olabilir. Kuraklık olur, yağmur fazla yağar, sel baskını olur, bir tarım hastalığı gelir, attığı tohumu bile kurtaramayabilir.

Bu da bir sonuçtur. İlk anda zor gelir, ama bir de bakarsınız, bir başka yerden ummadığınız bir nimete konmuşsunuzdur.

Kul kendine düşen görevi yapmalı, sonucu Rabbinden beklemeli. Hoşuna gitsin gitmesin neticeye razı olmalı...

Mehmet PAKSU